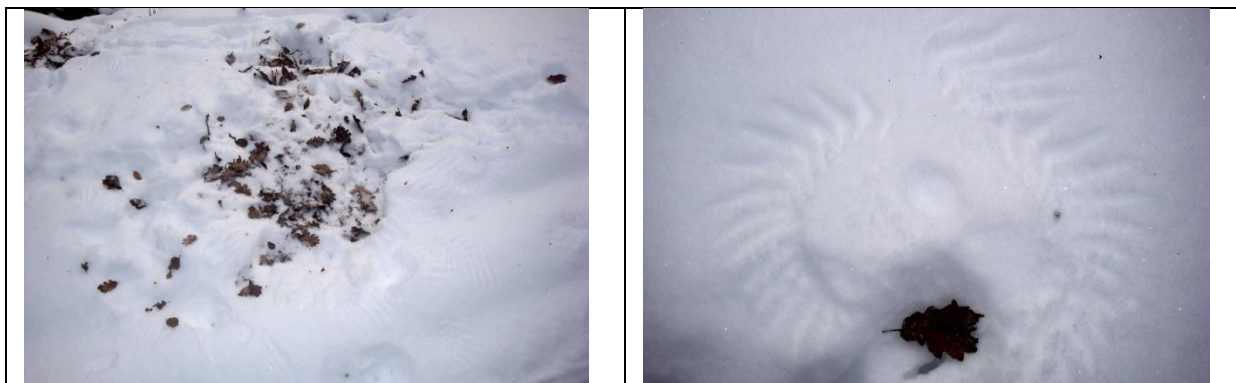

MOJE DOŽIVETJE SLEDENJA VOLKOV

Že od nekdaj rad zahajam v naravo. To je kraj kjer lahko neizmerno uživaš in občuduješ vse lepote le te. Še najbolj se ti nasmehne ko srečaš kakšno žival, ki te dodatno razveseli. Tako sem se navdušil nad velikimi zvermi, ki prebivajo v Slovenskih gozdovih. V raziskovanju le teh sem naletel na internetno stran društva Dinaricum. Tukaj sem se seznanil z vsemi njihovimi raziskovanji velikih zveri v Sloveniji. Ko se prebiral stran o volkovih, me je pritegnilo vabilo za sodelovanje prostovoljcev in se brez premisleka prijavil. Tako se je začela moja dogodivščina sledenja volkov. V decembru sem se udeležil izobraževanja prostovoljcev. Na predavanju so nas seznanili s projektom sledenja volkov. Predstavili so nam volka na splošno, rezultate lanskega sledenja volkov in nas poučili kako bo potekalo naše sledenje volkov. Poln dodatnega znanja sem čakal na prvi sneg in vabilo na sledenje.

Kdor čaka dočaka. Sneg je zapadel in začela se je sezona sledenja. Sodeloval sem na petih lokalnih sledenji od šestih. Lokalna sledenja so potekala med tednom. Sledenja smo začeli zjutraj, ko smo se zbrali na parkirišču pred ZOO. Tu nam je koordinatorka Nina ponovila navodila za sledenje volkov in nas razdelila v skupine. Vsaka skupina je dobila vrečko z vsem potrebnim za sledenje volkov in pobiranje vzorcev ter zemljevid z območjem, ki naj bi ga pregledali. Posedli smo se v avtomobile in odpravili na teren.

Moje prvo sledenje je bilo v četrtek 9. 2. 2012. Sledenje je potekalo na območju Suhe krajine. Zaradi obilnejšega sneženja je bilo območje sledenja manjše. Posledično je bilo manjše število skupin z več člani. Naša skupina, ki je štela štiri člane se je odpravila z avtomobilom do vasi Žvirče. Tam smo pustili avto in se peš odpravili v smeri Ambrusa. Predno smo prišli v vas smo zavili levo in nadaljevali po gozdni cesti proti vasi Tisovec. Iz vasi Tisovec smo nadaljevali pot proti Čatežu pri Strugah, kjer nas je pobrala Nina in nas zapeljala na začetek naše poti. Odpeljali smo se na zbirno mesto v Videm, kjer smo dobili simpatične majice z napisom "sledil sem volkovom". S sledenjem volkov nismo imeli sreče, saj nismo našli sledi voka, sledi uriniranja ali iztrebka. Sklepam, da ga nismo sledili, ker je bilo sledenje kmalu po sneženju in volkovi niso prehodili vsega svojega teritorija. So pa zato imele srečo druge skupine. Kljub temu je bilo sledenje zanimivo saj sem spoznal nove ljudi, se zabaval in imel lepo kljub nizkim temperaturam (do -15°C), saj nas je grelo sonce. Med sledenjem smo naleteli na ogromno sledi srnjadi in poljskega zajca. Zelo sem bi pa navdušen nad sledjo manjše ptice ujede, ki je imela zanimivo borbo z plenom (slika 1, 2).

Slika 1, 2: Borba s plenom (foto: Mitja Z.)

Moje drugo sledenje je bilo v četrtek 16. 2. 2012. Sledenje je potekalo na območju Kočevskega. Naša skupina je imela za prehodit cesto, ki je vzporedna z grebenom Male gore. Peljali smo se proti Kočevju in v Dolenji vasi zavili levo proti malemu zaselku Makoše, kjer smo parkirali se opremili za sledenje in odpravili v hrib po vlaki do ceste. Gazili smo dobrih 20 cm snega. Ko smo prispeli do ceste smo pot nadaljevali levo vzporedno z grebenom v smeri Ribnice, kjer je bilo zbirno mesto. Po cesti kjer smo hodili se je nekaj dni pred nami peljal nekdo z motornimi sanmi. To nam je bilo všeč, ker nam ni bilo potrebno gaziti in tudi sledi so bile lepo vidne. Vendar samo sledi srnjadi, jelenjadi in divjih prašičev. Proti koncu smo prišli do splužene ceste, ki je vodila v Ribnico na zbirno mesto. Ker je bilo do zbora še dobri dve uri, smo bili sklepčni, da naredimo še manjši krog v smeri Sv. Ane. K sreči smo se prav odločili. Po dobrem kilometru smo zavili levo na slepo cesto, ki je vodila proti Sv. Ani. Tudi po tej cesti se je nekdo vozil z motornimi sanmi. Kmalu smo zagledali prvo sled, jo popisali, izmerili, poslikali in veselo nadaljevali iskanje v smeri gibanja vsaj enega volka. Po 50 metrih naleteli na uriniranje, še po 50 metrih na iztrebek. Vse skrbno popisali, zabeležili lokacijo in vzeli vzorec. V nadaljevanju smo v bližini naleteli na še eno uriniranje, za katerega sem sklepal, da sta urinirala dva volka (oba dominantna), saj je bil urin na dveh višinah in tudi različna intenzivnost barve (slika 3). Med pregledovanjem urina pa opozori kolegica iz skupine na volčje sledi, ki so šle levo in desno na našo smer sledenja in tudi v okolici se je videlo vse prepredeno od sledi parkljarjev in volkov (slika 4). Punci sta vzeli vzorca urina, jaz pa sem šel levo po sledi volka v nasprotno smer njegove hoje. Kmalu sem ugotovil, da gre za nekaj več in občutek mi je govoril, da je v bližini mesto zločina, saj sem našel kapljo krvi in šopek dlak. Tudi po sledeh, ki so se razšle se je videlo, da je šlo za pregon plena. Iz ene smeri je prišel plen iz druge en volk iz tretje še en volk.

	
<p>Slika 3: Uriniranje (dveh?) dominantnih volkov. Foto: Mateja P.</p>	<p>Slika 4: Sledi dveh volkov. Foto: Mateja P.</p>

Ko z navdušenjem spremljaš sledi, se ti v domišljiji prikaže ta pregon in po sledeh kar vidiš kako sta volkova preganjala plen. Obrnil sem se in šel v smeri preganjanja. Ko sem prišel do kolegic smo skupaj nadaljevali pot in na desni strani ceste naleteli na ležišča, kjer so se volkovi v miru prehranjevali. Tako smo v radiju 50 m našli pet ležišč, štiri iztrebke, kosti plena in uriniranje nedominantnih volkov (slika 5). Presenečen sem bil nad malim številom ostankov kosti in tudi nad čistočo ležišč, saj sem pričakoval dosti bolj krvavo. Očitno jim kri pomeni tudi tekočino. Vse smo popisali poslikali vzeli vzorec urina nedominantnega volka. Vzeli vzorec iztrebka, vzeli

kosti, za dva iztrebka pa nam je zmanjkalo vrečk. Izmerili smo tudi različno velike sledi. Ko smo imeli polne vse epruvete in vrečke smo se veselo odpravili počez proti Ribnici na zbirno mesto, kjer smo z velikim veseljem pripovedovali našo dogodivščino.

Slika 5: Iztrebek, uriniranje nedominantnega volka in ležišča. Foto: Mateja P.

Na koncu še zanimivost, ki sem jo odkril doma z brskanjem po internetu, saj me je zanimalo kje smo sledili volkove. Brskal sem po Geopediji in ugotovil, da gre za civiliziran trop volkov. Območje, kjer smo jih sledili in so se prehranjevali se imenuje "OŠTARIJA" (slika 6).

Slika 6: Kraj zločina. Vir: <http://www.geopedia.si>

Naslednja dva sledenja sta v sredo in četrtek 22. in 23. 2. 2012. žal nismo imeli toliko sreče. Pri tretjem sledenju smo prehodili okolico Volovje rebri. Na tem sledenju smo videli zelo malo sledi saj je burja raznašala sneg in sproti zbrisala sledi. Severno od rebri v zavetju smo našli sledi za katere smo ugotovili, da so pasje, ker so nas vodile v vas Koritnice, kjer smo tudi zaključili. Za četrto sledenje smo šli v Trnovski gozd. Bili smo v treh skupinah in smo poskušali izslediti volka, o katerem je Nini poročal lokalni lovec.

Moje zadnje sledenje je bilo v sredo 29. 2. 2012. Sledenje je potekalo na severni pobočjih Snežnika in okolici Babnega polja. Z avtomobilom smo se zapeljali do gozdarske kočice Vavkovec. Od tu smo šli v dveh skupinah skupaj v smeri gozdarske kočice Stiska. Kakšen kilometer naprej smo se ločili. Ena skupina je šla levo in naredila krožno pot nazaj proti avtomobilu. Jaz in kolegica pa sva šli po poti proti Babnemu polju. Kmalu sva sledila sledem manjšega medveda, ki je približno 2 km hodil po cesti. Pot sva nadaljevala mimo Županovega laza. Kmalu sva naletela na sled risa, ki je markiral skalo ob cesti (slika 7). Žal vzorca nisva mogla vzeti, ker ni bilo nič rumenega snega. Ris je s ceste skrenil v gozd in sledila sva mu. Sledi so bile lepo vidne in kar velike, ker se je sneg že topil. Sledila sva ga približno 500 m po gozdu potem pa spet po cesti. Vmes je po njegovih sledih hodil tudi medved (200 m). Kmalu je ris zavil levo s ceste po pobočju navzgor, kjer ga nisva mogla več slediti. Pobočje je bilo skalnato in brez snega. V nadaljevanju sva naletela na iztrebek za katerega sva dvomila, da je volčji. Iztrebek je bil iz samih dlak in zelo ogromen (slika 8). V okolici pa samo sledi lisice in medveda. Vseeno sva ga spravila v vrečko in zapisala lokacijo.

Slika 7: Sled risa. Foto: Mitja Z.

Slika 8: Volčji iztrebek? Foto: Mitja Z.

Tako se je končalo moje zimsko sledenje volkov. Bilo je lepo in imel sem se super. Pri sledenju sem bil tudi uspešen, kar ti dodatno polepša uspeh. Z veseljem se bom udeležil še nadaljnjih zimskih sledenj in poletnega izzivanja volkov z oglašanjem.

Hvala organizatorjem in ostalim prostovoljcem za prijetno izkušnjo. Se vidimo!

Lep pozdrav, Mitja Zupančič